

λείψανον, ου (τὸ) reste; *αι pl.* restes d'un mort [λείπω].
λειψό-θρηξ, τριχος (ὁ, ἡ) qui a perdu ses cheveux [λ. θρίξ].
λειψό-ὑδριον, ου (τὸ) contrée aride [λ. ὕδωρ].
λειώς, adv. en glissant doucement [λείω].
λειώσις, εως (ἡ) action de réduire en poudre [λείω].
λεκάνη, ης (ἡ) bassin, baquet [λέκο, assiette, écuelle].
λεκάνιον, ου (τὸ) petit bassin, cuvette [λεκάνη].
λεκανίς, ιδος (ἡ) *c. le préc.*
λεκιθό-πωλις, ιδος (ἡ) marchande de purée de légumes [λεκιθος, purée de légumes, πωλέω].
λεκτός, α, ον, adj. verb. de λέγω.
λεκτικός, ἡ, ὄν, apte à la parole, d'ou : **1** capable de parler || **2** qui convient au dialogue, aux entretiens familiers || *Sup.* -ώτατος [λεκτός].
λέκτο, 3 sg. aor. 2 moy. érg. de λέγω, coucher, *ou* de λέγω, rassembler.
λεκτός, ἡ, ὄν : **1** rassemblé, choisi || **2** qu'on peut dire; τὰ λεκτά, PLUT. *t. stoic.* les choses qui n'existent qu'en parole *ou* dans la pensée, *c. à d.* non visibles *ou* non tangibles (comme l'espace et le temps), les choses abstraites [λέγω].
λέκτρον, ου (τὸ) lit, couche; λέκτρονδε, OP. vers le lit, au lit, avec *μου*; *plur.* λέκτρα *au sens du sg.*; *p. ext.* plaisirs de l'amour [R. Λεγ, cf. λέγω 3. lat. lectus].
λελαθέσθαι (*inf. aor. 2 moy. poét.*), **λελάθηκα** (*pf. ion. et dor.*) de λαμβάνω.
λελαθόμεν (*aor. 2 moy. poét.*), **λελαθον** (*aor. 2 érg.*) de λαθάνω.
λέλασμαι, pf. pass. érg. et dor. de λαθάνω.
λελάχητε (**2 pl. shj. aor. 2 érg.**), **λελάχον** (**aor. 2 érg.**) de λαχάνω.
λελαχυσία, part. pf. érg. fém. de λάσχω.
λελάχωσι, 3 pl. shj. aor. 2 érg. de λαχάνω.
λελέασμαι, v. λεζίνω.
λέλειμμαι, pf. pass. de λείπω.
λέληθα, pf. de λαθάνω.
λεληθώς, νια, ὄς, part. pf. de λέληθα.
λεληκώς, part. pf. érg. de λάσχω.
λέλημμαι, pf. pass. poét. de λαμβάνω.
λέλησμαι, pf. pass. de λαθάνω.
λελήσομαι, fut. antér. de λαθάνω.
λελίασμαι, v. λιάζομαι.
λελήμαι, λελήτο, v. λιδαίομαι.
λελιμμένος, η, ον, part. pf. de λίπτομαι, *v. λίπτο.*
λελογισμένως, adv. avec réflexion, en réfléchissant [*part. pf.* de λογίζομαι].
λέλογχα, pf. poét. de λαχάνω.
λέλοιπα, pf. de λείπω.
λελύντο, 3 pl. opt. pf. pass. de λύω.
λέμβος, ου (ὁ) petite barque, *particul.* **1** chaloupe qui suit un navire || **2** bateau de pêche.
λέμμα, ατος (τὸ) ce qu'on pèle [R. Λεπ, cf. λέπω].
λέξο, v. λέξω.
λέξις, εως (ἡ) **1** action de parler, parole || **2** manière de parler, élocution, style || **3** mot, expression : αὐτάς λέξει, PLUT. ἐπὶ λέξιν, PLAT. κατὰ λέξιν, PLUT. mot à mot, textuellement, à la lettre, littéralement [λέγω].

λέξο, ου λέξο, 2 sg. impér. aor. 2 moy. érg. de λέγω, coucher.
λέξομαι, fut. moy. de λέγω, coucher, *ou* de λέγω, rassembler, *ou* de λέγω, dire.
λέξον, impér. aor. de λέγω.
λεοντή-η, ἡς-ἡς (ἡ) *s. e.* δορά, peau de lion [λέων].
λεόντειος, α, ον, de lion [λέων].
λεοντιδής, εως (ὁ) jeune lion, lionceau [λέων].
λεοντο-ειδής, ης, ἔς, semblable à un lion [λ. εἶδος].
λεοντο-κέφαλος, ὄς, ον, à tête de lion [λέων, κεφαλή].
λεοντο-τροφία, ας (ἡ) action de nourrir des lions [λ. τροφή].
λεοντο-φόνος, ὄς, ον, qui tue un lion *ou* des lions; τὸ λεοντοφόνον, insecte qui empoisonne les lions [λ. πεφνεῖν].
λεοντο-φόρος, ὄς, ον, qui porte un lion (à sa proue) [λ. φέρω].
λεοντώδης, ης, ἔς, c. λεοντοειδής; τὸ λεοντώδες, PLUT. nature de lion [λέων, -ωδης].
λέπαδνον, ου (τὸ) courroie qui retient le cou du cheval au joug *ou* au timon; *fig.* lien, joug [λέπω].
λεπαιός, α, ον, montagnoux, rocheux [λέπας].
λέπ-αργος, ὄς, ον, qui a la peau blanche, blanc [λέπος, ἀργός].
λέπας (τὸ) *seul. nom., voc. et acc. sg.* roche nue, rocher [λέπω].
λεπάς, ἄδος (ἡ) lépas, *coquillage univalve qui s'attache aux roches* [λέπω].
λεπιδωτός, ἡ, ὄν : **1** couvert d'écaillés || **2** *subst.* ὁ λ. gros poisson du Nil [λεπίς].
λεπίζω, peler, écailler, écorcer [λεπίς].
λεπίς, ιδος (ἡ) **1** coque d'oeuf || **2** lamelle de métal [R. Λεπ, cf. λέπω].
λέπος, εος-ους (τὸ) cosse de fève [R. Λεπ, cf. λέπω].
λέπρα, ας (ἡ) lèpre, *maladie de la peau qui se soulève en écaillés* [R. Λεπ, cf. λέπω].
Λεπρεάται, ὦν (οἱ) habitants de Lépreos.
Λέπρεον, ου (τὸ) *ou* Λέπρεος, **ου** (ὁ) Lépreon *ou* Lépreos (*auj.* ruines près de Strovizi) *ville de Triphylie.*
λέπρη, ion. c. λέπρα.
λεπρός, α, ὄν, raboteux [λέπω].
λεπρώδης, ης, ἔς, rugueux [λέπρα, -ωδης].
λεπταλέος, α, ον, faible, grêle, *en parl. de la voix* [λεπτός].
λεπτό-γεως, ὄς, ὦν, au sol maigre; τὸ λεπτό-γεων, la maigreur *ou* l'aridité du sol [λ. γῆ].
λεπτο-γνώμων, ὦν, ον, gén. ονος, à l'esprit fin [λ. γνώμη].
λεπτό-γραμμας, ὄς, ον, écrit en caractères très fins [λ. γράμμα].
λεπτό-γραφος, ὄς, ον, c. le préc. [λ. γράφω].
λεπτό-δομος, ὄς, ον, bâti légèrement, fragile [λ. ὄμιω].
λεπτολογέω-ᾶ, disserter sur des riens : περιτινος, épiloguer, disserter avec subtilité sur qqe ch. || *Moy.* disserter subtilement : τι, sur qqe ch.; τι πρὸς τινα, sur qqe ch. contre qqn [λεπτολόγος].
λεπτο-λόγος, ὄς, ον, qui disserte subtilement, épiloguer, chicaner [λεπτός, λέγω].
λεπτός, ἡ, ὄν : **I** dépouillé de sa peau, de sa pellicule || **II** mince, d'ou : **1** menu, fin || **2**